

Sygn. akt V **GC 993/20**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu V Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Ryszard Kołodziejcki
Protokolant:	st.sekr.sądowy Justyna Kołakowska

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2021 r. w Toruniu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. kwotę 1.594,45 zł (tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt cztery złote czterdzieści pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 lutego 2019r. do dnia zapłaty;

II oddala powództwo w pozostałej części;

III zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 432,65 zł (czterysta trzydzieści dwa złote sześćdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VGC 993/20

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 10.05.2019r. powód (...) sp. z o.o. w G. żądał zasądzenia od pozwanego (...) S.A. w W. kwoty 2.397,25zł z ustawowym odsetkami za opóźnienie im kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód twierdził m. in., że doszło do kolizji drogowej, której sprawca ubezpieczony był w zakresie OC w pozwanym Zakładzie. Powód twierdził też, że poszkodowany na czas unieruchomienia samochodu wzięty w najem pojazd zastępczy od (...) sp. z o.o. w T. ((...) samochodów marki B.). Wzięty w najem pojazd był samochodem zaliczanym do klasy C. Najem został zorganizowany w systemie bezgotówkowym w cenie 190zł netto za każdy rozpoczęty dzień najmu Powód twierdził ponadto, że w związku z wykonanym najmem została wystawiona w dniu 10.12.2018r. faktura VAT na kwotę 2.804,40zł, za 12 dni najmu. Strona pozwana, zadaniem powoda, w dniu 05.02.2019r. wypłaciła z powyższego tytułu kwotę 144,95zł. Poszkodowany był uprawniony do odliczenia 50% podatku VAT, zatem, zdaniem powoda, który nabył wierzytelność do zapłaty pozostała kwota 2397,25zł.

Pierwotnie sprawa została wniesiona do Sąd Rejonowego w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Postanowieniem z dnia 14.06.2019r. Sąd ten stwierdził swoją niewłaściwość przekazał sprawę Sadowi Rejonowemu

dla m.st. Warszawy. Postanowieniem z dnia 14.10.2019r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie przekazał sprawę Sadowi Rejonowemu w Toruniu.

W dniu 09 czerwca 2020r. referendarz sądowy wydał w niniejszej sprawie nakaz zapłaty, którym uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W przepisany prawem terminie strona pozwana wniosła sprzeciw od w/w nakazu zapłaty i zaskarżając go w całości żądała oddalenia powództwa i zasądzenia na jego rzecz od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu strona pozwana twierdziła m. in. że powód nie wykazał żadnych dowodów na to, że najem pojazdu zastępczego był niezbędny za wyższą stawkę dobową niż wypłacona przez pozwanego. Zdaniem pozwanego powód nie wykazał, aby potrzeba najmu obejmowała okres 12 dni. Pozwany twierdził, że likwidując szkodę dokonał weryfikacji stawki tak co do zasady jak i wysokości, ograniczając stawkę dobową najmu do kwoty 144,95zł brutto. Pozwany twierdził ponadto, że powyższa kwota w całości wyczerpywała roszczenie poszkodowanego, gdy chodzi o najem pojazdu zastępczego.

Sąd ustalił i zważył co następuje.

W dniu 29.08.2018r. doszło do kolizji drogowej pojazdu marki B. (...) o numerze rejestracyjnym (...), użytkowanego przez poszkodowanego D. L., R. K. (...) Spółkę jawną. Sprawca zdarzenia, ubezpieczony w zakresie OC w pozwanym Zakładzie uderzył w tył samochodu należącego do poszkodowanej spółki czym doprowadził do powyższego zdarzenia drogowego. W czasie zdarzenia samochodem kierowała żona współnika P. P. (1), który zgłosił zdarzenie do ubezpieczyciela sprawcy szkody, gdzie został poinformowany m.in. o tym, że ubezpieczyciel może zorganizować pojazd zastępczy w ramach współpracy z firmami trudniącymi się taką działalnością, a współpracującymi z (...). Ponadto poinformowano poszkodowanego, że mógł zorganizować samochód zastępczy lecz w zależności od klasy pojazdu w kwotach wskazanych w informacji tj. od 75zł do 130zł netto za dobę najmu. W przypadku pojazdów wyższej klasy czynsz najmu miał podlegać negocjacom z ubezpieczycielem (dowód: zeznania świadka P. P. k.168-168v akt, , zgłoszenie szkody płyta CD k.85akt). Uszkodzony samochód należał do klasy C. Z cennika podanego w opinii biegłego sądowego wynikało, że ceny najmu w tej klasie pojazdów wahały się od 85zł do 124zł za dobę. Najem pojazd. Zgodnie z propozycją złożoną poszkodowanemu przez ubezpieczyciela sprawcy szkody stawka najmu za jeden dzień nie powinna przekroczyć 130zł netto. Z opinii wynikało ponadto, że brak było podstaw do przyjęcia, że 12-to dniowy najem samochodu był czasem zbyt długim (dowód: opinia biegłego sądowego dr inż. P. A. k.122-128v akt, zlecenie naprawy pojazdu k.46akt, protokół zamówienia części k.44 akt, protokół odbioru pojazdu po naprawie k.45 i 47akt, protokół zdania pojazdu zastępczego.48akt).

Ostatecznie ubezpieczyciel przyjął swoją odpowiedzialność za zaistniałe zdarzenie i wykonał kalkulację szkody. Poszkodowany zlecił naprawę firmie (...) Sp. jawnej w T. i od tej firmy, po ustaleniu ceny, wziął w najem pojazd zastępczy, przy czym koszt zajmu ustalono na 190zł netto za dobę. W dniu 10.12.2018r. została wystawiona faktura VAT za powyższy najem i opiewała ona na 2804,40zł za 12 dni najmu, przy czym poszkodowany miał możliwość odliczenia 50% podatku VAT co też uwzględniono w w/w fakturze. Pozwany uznał najem pojazdu zastępczego do kwoty 144,95zł i taką kwotę z powyższego tytułu wypłacił (dowód: faktura VATk.35akt, umowa najmu pojazdu k.34akt, wycenienie kosztu najmu k.36-37akt, kalkulacja naprawy k.39-41akt)

Po zleceniu naprawy pojazdu marki B. w dniu 24.11.2018r. poszkodowany zawarł z (...) Sp. z o.o. w T., jako (...) samochodów B. i jednocześnie warsztatem naprawczym uszkodzonego pojazdu, umowę cesji wierzytelności jaka przysługiwała poszkodowanemu względem pozwanego Zakładu z tytułu najmu pojazdu zastępczego. W dniu 24.01.2020r. firma (...) Sp. z o.o. zawarła zaś umowę o powierniczy przelew wierzytelności z powodową spółką (dowód: zlecenie naprawy k.k.46akt, oświadczenie poszkodowanego k.56-56vakt, umowa o przelew wierzytelności k.57akt, umowa o powierniczy przelew wierzytelności).

Przedstawiony wyżej stan faktyczny ustalony został na podstawie dowodów z dokumentów, zeznań świadka P. P. oraz opinii i uzupełniającej opinii biegłego sądowego dr inż. P. A. (2). Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów w całości, gdyż nie budziły one wątpliwości co do swojej prawdziwości, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich skutecznie.

Podkreślenia wymaga przy tym to, że czym innym jest przyznanie dowodom z dokumentów waloru prawdziwości, to jest uznanie, że nie zostały one podrobione lub przerobione, a czym innym są wnioski jakie z zaoferowanych przez strony dokumentów się wyciąga.

Sąd dał też wiarę dowodowi z zeznań świadka P. P. (1) pomimo, że zeznania w pewnym miejscu nie pozostawały spójne. Chodzi tu o passus, w którym świadek z jednej strony zeznał, że zgłaszał zaistnienie szkody do ubezpieczyciela jej sprawcy (w tym przypadku (...)), a z drugiej twierdził, że nie miał „kontaktu z osobami z (...)”. W ocenie Sądu powyższa nieścisłość nie wynikała z chęci zeznawania przez świadka nieprawdy, lecz była spowodowana tym, że świadek rzeczywiście w przedmiocie organizacji samochodu zastępczego nie miał kontaktu z ubezpieczycielem sprawcy szkody, skoro kwestie związane z najmem samochodu zastępczego pozostawił warsztatowi naprawczemu. Podkreślenia wymaga jednak to, że świadek był świadomy tego, iż koszt najmu pojazdu zastępczego w klasie pojazdu uszkodzonego nie mógł przekroczyć 130zł netto za dobę najmu. O tym fakcie bowiem świadek został poinformowany przez osobę przyjmującą zgłoszenie szkody, co wynika z nagrania zgłoszenia szkody- k.85 akt. Kwota taka została zaakceptowana przez ubezpieczyciela i wypłacona poszkodowanemu. Wyjaśnienia wymaga to, że także Sąd przyjął za miarodajne wyliczenie stawki najmu zastosowanej przez pozwanego tj. 130zł netto plus 50% podatku VAT od tej kwoty (23% VAT od kwoty 130zł wynosi 29,90zł, następnie do kwoty 130zł należało dodać kwotę 14,95zł co łącznie zamknęło się kwotą 144,95zł- 130zł+ 14,95zł= 144,95zł). Z niezrozumiałych względów pozwany uznał za zasadny bodajże jeden dzień najmu, skoro wypłacił jedynie kwotę 144,95zł. Sąd przyjął za biegłym sądowym, że 12 dni najmu należało uznać za okres zasadny i za taki przyznać odszkodowanie.

Sąd dał przy tym wiarę dowodowi z opinii i uzupełniającej opinii biegłego sądowego, gdyż opinia była co do zasady logiczna i spójna, a żadna ze stron nie zakwestionowała jej skutecznie. P. A. (2) jest długoletnim biegłym sądowym, który sporządził na potrzeby tutejszego Wydziału wiele opinii. Wszystkie opinie tego były fachowe i rzetelne, a przede wszystkim bezstronne. Z opinii biegłego wynikało m. in., że uszkodzony pojazd należał do klasy samochodów C. Przedział cenowy najmu pojazdu tej klasy wynosił, zdaniem biegłego, od 85zł do 124zł za dobę. Biegły stwierdził ponadto, że kwota 190zł za dobę najmu nie była wygórowana w warunkach rynkowych i nie było możliwości zakwestionowania tej stawki przez biegłego.

Trudno nie zgodzić się z takim wnioskiem końcowym opinii. Stawki rynkowe mogą być bardzo zróżnicowane, lecz biorąc w najem pojazd zastępczy i posiadając wiedzę, że cena najmu pojazdu nie może być wyższa niż 130zł netto za dobę najmu, poszkodowany zobowiązany był do przestrzegania obowiązku minimalizacji szkody i wzięcia w najem pojazdu w kwocie sugerowanej przez ubezpieczyciela sprawcy szkody. Już tylko na marginesie należy zaznaczyć, że kwota najmu zaproponowana przez ubezpieczyciela była znacząco wyższa niż kwoty przedstawione przez biegłego w opinii (vide:s.13-14 opinii, k.128 129 akt). Wszystkie wersje przedstawione przez biegłego w opinii miały charakter obiektywny i poglądowy, jednak ustalony stan faktyczny prowadził do zgola innych wniosków. Reasumując zatem Sąd uznał, że kwota 130zł netto za dobę (144,95zł brutto) była kwotą wystarczającą do wzięcia w najem samochodu zastępczego. Z opinii biegłego wynikało, że najem pojazdu klasy C mógł zostać dokonany już od kwoty 85zł. Sąd uznał, także za opinią biegłego, że dwunastodniowy okres najmu nie budził wątpliwości, gdyż jak wynika z utrwalonego w tym względzie orzecznictwa sądowego do czasu najmu należy doliczyć m. in. także okres oczekiwania na likwidację szkody, okres organizacji części zamiennych i ich dostawy oraz wszelkie inne czynności, które zmierzają wprost do naprawy uszkodzonego pojazdu.

Co się tyczy zaś wyliczenia wysokości szkody, to jak już wyżej zaznaczono Sąd przyjął do podstawy tego wyliczenia kwotę 130zł netto plus 50% podatku VAT od tej kwoty tj.14,95zł. Łącznie kwota brutto za jeden dzień najmu wyniosła zatem 144,95zł. Podatek VAT w wysokości 50% wynikał zaś z faktu, że poszkodowany mógł odliczyć, w ramach prowadzonej działalności, VAT w takiej właśnie wysokości skoro samochód mógł być używany także do celów prywatnych, a nie tylko na potrzeby firmy. Kwota zasądzona wyrokiem wynikała z pomnożenia stawki dziennej najmu tj.144,95zł przez 12 dni najmu, a od uzyskanego wyniku odjęto kwotę wypłaconą już przez pozwanego tj. 144,95zł.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, na podstawie art.822 k.c. w zw. z art.481 k.c. należało orzec jak w punkcie pierwszym sentencji wyroku. W pozostałym zakresie powództwo jako pozbawione uzasadnionych podstaw, po myśli cytowanych wyżej przepisów prawa, podlegało oddaleniu.

O kosztach orzeczono na podstawie art.98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. Stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów sąd miał na uwadze koszty powoda, które zamknęły się kwotą 1037zł (120zł– wpis od pozwu, 17zł -opłata od pełnomocnictwa, 900zł -wynagrodzenie radcy prawnego) i koszty pozwanego, które zamknęły się kwotą 3.162zł (900zł-wynagrodzenie radcy prawnego, 17zł- opłata od pełnomocnictwa, 2.245zł- koszt opinii i uzupełniającej opinii biegłego). Mając na względzie, to że powód wygrał proces w 65%, pozwany na jego rzecz powinien uiścić 674,05zł. Pozwany wygrał proces w 35%, a zatem powód powinien uiścić na jego rzecz 1.106,70zł. Aby zapewnić klarowność sytuacji Sąd stosując zasadę stosunkowego rozdzielenia kosztów zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 432,65zł (1.106,70zł-674,05zł)